

[Ole Espersen]

Nu plejer vi ikke at referere private samtaler her fra Tingets talerstol, men jeg er nødt til – også af hensyn til kommende debatter – at sige, at fru Birgith Mogensen har det principielle standpunkt, at hun ikke svarer på spørgsmål. Jeg synes, det er beklageligt, og det er også pinligt, især når man kommer med påstande af den karakter, der er tale om. Jeg håber, at CD's folketingsgruppe vil tage det spørgsmål op, om man kan have en ordfører, der ikke ønsker at deltage i debatten. Det er et spørgsmål for CD's folketingsgruppe, synes jeg nok.

Men heldigvis forblev fru Annelise Gotfredsen i salen, og det er jeg glad for og siger tak for.

Jeg stillede to spørgsmål, som jeg håber jeg får besvaret nu.

Fru Annelise Gotfredsen sagde, at det er også for galt, at dette Folketing liberaliserer voldsparagrafferne og sanktionerne over for voldsmand gang på gang. Og så spørger jeg: Hvornår har dette Folketing liberaliseret straffene for vold? Straffene blev skærpet af Højesteret for nogle år siden. Der har ikke været tale om nogen form for liberalisering; tværtimod har vi gang på gang sagt, at netop voldsstraffe skal gennemføres så hurtigt som muligt. Det var det ene spørgsmål.

Den anden påstand var, at der gives tiltalefralfald den ene gang efter den anden. Nu er det det specielle ved voldssager, at det vel nok er det eneste område, hvor der stort set ikke gives tiltalefralfald, måske aldrig; tværtimod får man, når det drejer sig om vold mod sagesløs eller alvorlige tilfælde af vold i det hele taget, straks en ubetinget fængselsstraf. Hvorfor så fortælle befolkningen, at voldsmandene stort set slipper uden nogen form for straf? Efter min mening er der klart tale om to eksempler på misinformation, som, hvis de bliver stående, kan få folk til at tro, at dette Folketing foretager sig helt andre ting, end det gør. Derfor håber jeg nu, at vi kan få klargjort, hvad det er, fru Annelise Gotfredsen har haft i tankerne.

Annelise Gotfredsen (KF):

Naturligvis bliver jeg i salen, når jeg har en mulighed for at høre endnu et indlæg fra hr. Ole Espersens side. Og jeg vil da gerne svare på hans spørgsmål.

Der er sket liberaliseringer. Der er bl.a. sket liberaliseringer inden for voldtægtsbegrebet, og der er sket liberaliseringer med hensyn til rø-

veri – om man så vil bedømme det som egentlig vold eller ikkevold. Jeg finder, at der er megen vold i voldtægt, og der er jo også momenter af vold i røveri. Inden for de felter er der sket liberaliseringer.

Hvad angår selve afsoningen, er der inden for fængselsforsorgen sket liberaliseringer i den periode, hvor kriminaliteten er steget. Der er blevet indført prøveløsladelse, der er blevet indført udvidet fangeorlov, og der er blevet indført samfundstjeneste, og denne sidste har man anvendt i praksis over for voldsforbrydere, hvad der egentlig ikke var intentionerne, da vi vedtog prøveinstituttet for nogle år siden.

Med hensyn til tiltalefralfald og betingede domme sagde jeg ikke, at det var sket, hvad angår voldsforbrydelserne. Jeg nævnte i forbindelse med spørgsmålet om unges kriminalitet, hvorledes mange unge i mange tilfælde fik først tiltalefralfald og så betingede domme, og når de så endelig var ude i en kriminalitet, der gav en fængselsdom, var de forbavsede over, at der ikke var sket noget før. Det var det, jeg sagde, og det vil jeg stå ved. Jeg tror, man kunne hindre, at unge kom ud i hårdere kriminalitet, hvis man tidligere skred ind over for de forbrydelser, de begik, og i stedet for at give dem disse betingede domme og tiltalefralfald anvendte nogle sanktioner, så de kunne forstå, at der skete noget, når man forbrød sig mod loven.

Formanden:

Det er ikke min hensigt at give mange korte bemærkninger i anden omgang, men hr. Ole Espersen får ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg takker for svaret.

Når det drejer sig om voldtægt og røveri, er der sket ændringer i lovgivningen, men det har ikke noget med liberaliseringer at gøre. Der er sket det, at vi har fastlagt en anden behandling. Vi har foretaget begrænsninger med hensyn til voldtægtssagers behandling som nævningesager. Vi har besluttet, at røverier skal deles op i mere eller mindre alvorlige røverier, ikke for at sænke straffen, overhovedet ikke, men for at sikre bl.a. en hurtigere behandling. Det er ikke en form for liberalisering.

Vedrørende prøveløsladelse kender jeg ikke noget til, at der skulle være sket liberaliseringer